

SYLABUS
dotyczy cyklu kształcenia 2024/25-2026/27
(skrajne daty)
Rok akademicki 2025/26

1. Podstawowe informacje o przedmiocie

Nazwa przedmiotu	Pracownia Intermediów-
Kod przedmiotu*	33
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Sztuk Pięknych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Sztuk Pięknych
Kierunek studiów	Sztuki Wizualne
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	II rok (3, 4 semestr)
Rodzaj przedmiotu	Specjalnościowy
Język wykładowy	Polski
Koordinator	dr hab. Jerzy Kierski prof. UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	3 sem.: 4 sem.:

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
3				90					4
4				90					5
razem				180					9

* - godziny realizowane w ramach rozszerzenia przedmiotu

1.2. Sposób realizacji zajęć

✓ zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie z oceną w sem.: 3, 4

egzamin w sem.: 4

2. Wymagania wstępne

Studenci uczęszczający do pracowni powinni posługiwać się rysunkiem i innymi technikami artystycznymi. Rysunek, jako autonomiczna forma wypowiedzi artystycznej, jest tu przestrzenią poszukiwania indywidualnej koncepcji dla praktycznego wykorzystania w pracy dyplomowej. Przydatne umiejętności studiowania i interpretacji natury, jej analitycznego i syntetycznego przedstawiania oraz wiedza w zakresie historii i technologii tej dyscypliny, jak też doświadczenie w realizacji prac pokrewnych rysunkowi dyscyplin.

3. cele, efekty uczenia się, treści Programowe i stosowane metody Dydaktyczne

3.1 Cele przedmiotu

C1	Kształcenie w zakresie traktowania klasycznych technik plastycznych jako dyscypliny realizacji indywidualnych koncepcji twórczych, jak też kreowanie postawy twórcy aktywnego, eksperymentującego w zakresie poszukiwania środków wyrazu.
C2	Rozwijanie umiejętności anektowania w klasycznych technikach wybranych aspektów rzeczywistości, swobodnego dialogu z dziedzictwem kultury, wyrażania i interpretacji obserwowanej natury oraz świadomego dysponowania właściwościami wyrazowymi tej dziedziny.
C3	Wzbogacanie warsztatu oraz kształtowanie postawy kreacyjnej, rozwijanie predyspozycji przyszłego twórcy, wspomagające wzbogacanie indywidualności artystycznej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student traktuje techniki z klasycznego warsztatu, jako punkt wyjścia do zrealizowania indywidualnych metod pracy w eksperymentalnych działaniach koncepcyjnych, kształtując i rozwijając własne formy ekspresji. Wykazuje się znajomością i umiejętnością dobierania klasycznych i niekonwencjonalnych technik.	K_W01,
EK_02	Zna zagadnienia związane z określeniem kategorii rysunku i jego własnej tożsamości względem użyteczności tej dyscypliny sztuki.	K_W04
EK_03	Dobiera rozwiązania technologiczne, jak i środki wyrazu zgodnie z własną intuicją i preferencjami, dążąc do jak najlepszych efektów w obrębie danego zagadnienia plastycznego.	K_U01
EK_04	Dostosowuje warsztat do koncepcji twórczych zarówno w sferze projektowej, jak też w autonomicznym kodzie formalnym, różnicując walory na te wynikające ze swobodnej ekspresji, jak też wymagające długotrwałych studyjnych metod pracy.	K_U03
EK_05	Potrafi wykorzystać wypracowane umiejętności warsztatowe do realizacji własnych koncepcji artystycznych	K_U05

	i projektowych oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności, umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę	
EK_o6	Dobiera rozwiązania technologiczne, jak i środki wyrazu zgodnie z własną intuicją i preferencjami, dążąc do jak najlepszych efektów w obrębie danego zagadnienia plastycznego	K_Uo9
EK_o7	Jest zorientowany na indywidualne poszukiwania w celu kształtowania własnej wrażliwości i formowania indywidualnego „charakteru” języka wypowiedzi artystycznej, współpracując w tym względzie z wykładowcami, wykorzystując swoje uwarunkowania psychologiczno- emocjonalne radząc sobie w zmieniającej się rzeczywistości	K_Ko2
EK_o8	Jest zdolny do krytycznej samooceny oraz konfrontacji z postawami innych osób. Potrafi analizować artystyczne działania innych osób i wyciągać z nich konstruktywne wnioski, jest otwarty na dyskusję oraz konfrontację własnej twórczości z postawami innych.	K_Ko4

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
<p>Głównym założeniem procesu kształcenia w pracowni jest stymulowanie pracy twórczej studentów wykazujących wyjątkowe efekty w pracy nad kompozycją rysunku i innych technik artystycznych, przejawiając równocześnie świadomość wykorzystywanych form, tematów i metod pracy. W licencjackiej pracowni artystycznej studenci realizują własną koncepcję rysunku wykorzystując preferowane tematy i motywy oraz stosując wybrane w wyniku konsultacji techniki pracy. Pedagog – zapoznając się z realizacjami studenta – kieruje jego artystycznym rozwojem. Wprowadzone zagadnienia tematyczne są dostosowane do formy oraz metody pracy dyplomantów. Tematy realizowane w pracowni dotyczą badania w rysunku natury pojętej szeroko, od analizy jej widzialnych przejawów, przez definiowanie form znaczących do abstrakcyjnego <i>signum</i>. Rolą pedagoga jest prowadzenie indywidualizowanych korekt w celu wykształcenia i określenia indywidualnego – charakterystycznego dla każdego dyplomanta rodzaju rysunkowego „pisma”. W proponowanych tematach ćwiczeń są takie, które wspomagają poszukiwanie własnego wyrazu plastycznego, ćwiczenia z wykorzystaniem wyobraźni, rozwijające wdrażanie form ekspresji. Analiza dzieł rysunkowych twórców dawnych i współczesnych stwarza możliwość konfrontacji, dialogu z mistrzami rysunku. Treści programowe nawiązują do najbardziej istotnych w historii sztuki tematów i motywów.</p> <p><u>Przykładowe zagadnienia:</u> <i>Studium martwej natury – analiza formy</i> (poszukiwanie indywidualnych sposobów wyrażania obserwowanych obiektów). Dyskurs z tradycją przedstawiania martwej natury. Wykorzystanie tego</p>

gatunku do tworzenia fabuł i narracji w wypowiedzi plastycznej.

Elementy gotowe w rysunku. Wykorzystanie różnorodnych materiałów w konstruowaniu kompozycji rysunkowej dla wzbogacania indywidualnej ekspresji artystycznej.

Od słowa do obrazu. Rozwiązywanie problemu plastycznego z wykorzystaniem materii tekstu, jego formy i asocjacji.

Powiększenie – skala i format, wzajemne relacje.

To – poszukiwanie różnych wartości dominanty w kompozycji budowanej poprzez obserwację natury.

Podstawą koncepcyjną działań praktycznych jest interpretacja wiersza Czesława Miłosza.

Detal w rysunku – próba akcentowania wybranych elementów i ich definiowanie poprzez ekspresję.

3.4 Metody dydaktyczne

Laboratorium: Wykonanie zadań tematycznych

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw,)
EK_01	Analiza, dyskusja, obserwacja w trakcie zajęć	Lab.
EK_02	Realizacja zadanych ćwiczeń	Lab.
EK_03	Projekt, obserwacja w trakcie zajęć	Lab.
EK_04	Przegląd prac	Lab.
EK_05	Projekt, Analiza	Lab.
EK_06	Projekt, obserwacja w trakcie zajęć	Lab.
EK_07	Projekt, obserwacja w trakcie zajęć	Lab.
EK_08	Projekt, obserwacja w trakcie zajęć	Lab.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie oceny dostatecznej, spełniając kryteria określone wymaganiami wstępnymi oraz realizując w stopniu poprawnym przewidziane programem ćwiczenia; istotne jest ponadto poszukiwanie nowych rozwiązań formalnych i posługiwanie się typowymi dla rysunku technikami; uczestnictwo w co najmniej 1/2 ogólnego wymiaru zajęć; Aby uzyskać ocenę plus dostateczną: powyższe oraz – student nadaje swoim pracom indywidualny wyraz, regularnie prowadzi szkicownik, notując projekty rozwiązań formalnych; wykazuje się znajomością teoretycznych i psychologicznych podstaw i źródeł twórczości własnej; jest aktywny podczas zajęć i zaangażowany w realizację zespołowe; Ocena dobra: dyplomant definiuje problemy twórcze wykorzystując wypracowane umiejętności warsztatowe, które stanowią punkt wyjścia do określenia indywidualnego języka artystycznego; komentuje i nawiązuje w dyskusji podczas korekt indywidualnych do literatury przedmiotu; uczestniczy w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć; Ocena plus dobra: powyższe oraz – student samodzielnie definiuje i eksploatuje obszar zjawisk będących podstawą do realizacji twórczych, świadomie kreując własną pracę artystyczną i nadając jej interesującą formalnie postać; zdecydowanie wyróżnia się swoją metodą i techniką organizacji warsztatu na tle grupy, stanowiąc indywidualność oraz posiada umiejętność krytycznej samooceny; Aby uzyskać ocenę bardzo dobrą: dyplomant wyraża własne opinie w zakresie realizowanych problemów i definiuje praktycznie indywidualny styl zapisu rysunkowego; definiuje formalne i kontekstualne obszary badań twórczych; chętnie podejmuje inicjatywę grupowych działań twórczych, przygotowuje i prezentuje projekty wzbogacające świadomość plastyczną; zapoznał się w

wszystkimi podanymi przez prowadzącego materiałami wchodzącymi w zakres zalecanej literatury; wykazuje się wzorową frekwencją.

Egzamin- przegląd końcowy

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	180
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	10
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	35
SUMA GODZIN	225
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	9

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Białostocki J., *Wybór pism estetycznych*, Kraków 2008
Brogowski L., *Myśli, zmysły i słowa. Rysunek jako uzmysłowienie*, w: *Pismo sztuki. Materiały z sympozjum towarzyszącego I MKR*, Wrocław 2000
Eco U., *Historia piękna*, Poznań 2005
Gołaszewska M., *Estetyka i antyestetyka*, Warszawa 1984
Kandyński W., *Punkt i linia a płaszczyzna*, Warszawa 1986 , 2019
Sztuka w poszukiwaniu sensu, pod red. Rafała Chyżyńskiego, Jadwigi Jasińskiej, Tadeusza Szkołuta, Lublin 2002

Literatura uzupełniająca:

Katalogi i albumy z wystaw ogólnopolskich i międzynarodowych dotyczących przedmiotu.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej